

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 748/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сениша Цветковић, адвокат из..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 787/20 од 01.10.2020. године, на седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 787/20 од 01.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 787/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Врању П 2727/19 од 18.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању И.Ив. 233/18 од 23.01.2018.године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга по основу рачуна 240/2017 године од 27.10.2017. године, исплати износ од 13.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.11.2017.године до исплате, као и на име трошкова извршног поступка у износу од 6.813,33 динара и у том делу је усвојен тужбени захтев тужиоца, док је у преосталом делу решење о извршењу суда И.Ив. 233/18 од 23.01.2018. године, за износ потраживања од 20.000,00 динара укинута услед повлачења тужбе. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 787/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда на основу признања у делу којим је одржано на снази решење о извршењу И.Ив. 233/18 од 23.01.2018. године, за трошкове извршног поступка у износу од 6.813,33 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побјигити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем, потврђено је првостепено решење о трошковима поступка. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић